

Peter Sagan: Az én világom. Scolar, 2019.

118. 0.

A kerékpározás volt mindig is a leginkább üzleti szemléletű a sportok közül -tudsz mondani még egyet, ahol a csapat neve megegyezik a szponzoréval? Cristiano Ronaldo a Juventusban játszik, de ha kerékpáros lenne, a Samsung színeiben tekerne. A pénzemberek nyilvánvalóbb és kevésbé önzetlen szerepet játszanak a kerékpározásban, mint más profi sportágakban. A kerékpározás esetében elmondják a szponzor kérését a reklámidőt illetően, és a márkára vonatkozó tudnivalókat.

A kerékpárcégek, mint a Scott vagy a Trek, úgy működnek mint főszponzorok, mert kapcsolatuk a vevőkkel egyértelmű, és ha profi versenyzőkön jelenik meg a nevük és logójuk, ha használjuk a gumijaikat, az garancia a minőségre.

Ettől függetlenül szinte minden profi csapatot egyetlen cég szponzorál. Ezeket olyan emberek vezetik, akik szenvedélyesen rajongnak a kerékpározásért, és ezért a részesei akarnak lenni. A Skyt szokták példaként hozni arra, hogy milyen logikus következményekkel jár, ha minden üzleti alapon szerveződik, még ez a csapat is hivatalosan egy ember projektje, a kerékpárőrült James Murdoché. Jó társaságba keveredett, mivel a legtöbb csapatot egyvalaki hajtja előre -valaki, aki azért csinálja, mert szereti, és mert megteheti.

A legjobb példa erre Oleg Tinkoff.

Történetesen annak a Chelsea-s Roman Abramovicsnak a barátja, akire a legjobban hasonlít a sport világában. Mindketten heves vérmérsékletű, versengő szellemű üzletemberek, akik meglátták a lehetőséget a Szovjetunió összeomlásában, hogy saját birodalmat építsenek, és hatalmas élvezetet találnak abban, hogy maguk rakhatnak össze egy csapatot, és vezethetik győzelemre. Ki ne élvezné?

Emberként azonban nagyon különböző természetűek. Abramovicsot nem ismerem, de nagyon csendesnek látszik. Megközelíthetetlen, ha valaki interjút akar készíteni vele, megtartja magának a véleményét, de közben boldogan sütkérezik a csapat sikerének fényében.

Oleg nem ilyen.

Nincs olyan téma, amiről ne lenne véleménye. És ha olyasmiről beszélgetsz vele, amiről előzőleg nem tudott, kialakítja a véleményét, mielőtt befejezted volna a kérdést.

Hihetetlen agya van, folyamatosan elemez és kérdez: mi lett volna, ha? Minden ébren töltött pillanatában új ötletekkel áll elő. És minden ötletet ki is mond, legyen az okos, szokatlan, vagy tiszta örültség. Hiányzik belőle a legtöbb emberben meglévő szűrő, hogy valamit először fejben átfutunk, mielőtt szétkürtölnénk a nagyvilágba. Képzelheted, hogy mások megsértésében végtelen teljesítményt nyújt, de ezzel együtt is fantasztikus, rokonszenves és provokatív társaság.

Ha Oleggel vagy, zajlik az élet. Hihetetlen energia van benne. Mindig velünk akar tekerni, és utána elmegyünk a legjobb éttermekbe, a legjobb borokat isszuk, és a legjobb hotelekben szállunk meg. Tökéletes példa az olyan emberre, aki tényleg próbál minden napot kiélvezni.

Természetesen ennek hátulütője is van: az összetűzések Oleggel elkerülhetetlenek. Az egész ethoszának lényege, hogy dacol, és keresi, hogyan lehet másként csinálni a dolgokat, de nehéz haragudni rá. Soha, egyszer sem járatta a bolondját velem. Ha közölni akar egy rossz hírt, nem csúri-csavarja, nem üzeni meg valaki mással, vagy söpri a szőnyeg alá. Egyszerűen kimondja. Ma szar voltál, Peter. De próbálkoztál, szóval le van tojva, menjünk enni! Szereted a kaviárt?

Keményen dolgoztunk mindennap, de jól is szórakoztunk. Oleggel lenni olyan volt, mint a legszédítőbb hullámvasúton ülni, de ritkán hallottam embereket panaszkodni emiatt. Képes volt veszekedni veled, és türelmét elvesztve megfenyegetni, de öt perc múlva töltött a poharadba, és mondott egy kis anekdotát a napjáról. Jó volt hozzánk, meglátta a Peter-csapat értékét, és beleegyezett, hogy mindannyiunkat bevegyen a Tinkoffba, így, csomagban, annak ellenére, hogy ez pluszköltségekkel járt, és hogy zavarta a csapat régebbi tagjait. Folyamatosan többet várt mindenkitől, de tudhattad, hogy csak a saját energiája és nyughatatlan lelke hajtja, és nem azért mondja, amit mond, mert joga van hozzá, vagy mert csalódott. És amikor elege let abból, hogy van egy kerékpárcsapata, megszabadult tőle. csak így, egyszerűen.

.....

158.o

Mindezt végiggondolva kerestük meg Oleget a tervünkkel. Nem hiszem, hogy ezt bárkinek elmeséltem korábban, de mi mit számít? Miért vagy ilyen komoly?

Helló, Oleg, nem lenne király, ha lenne egy MTB olimpiai bajnok a csapatodban? Nem akarsz történelmet írni?

Oleg mindennél jobban szeretne volna, hogy a csapat a világbajnokság első helyezettjeként zárja az évadot, és az MTB-ben nem lehet UCI országúti győzelmeket és pontokat gyűjteni. Azt akarta, hogy a Vueltán legyek -ez a futam Galíciából indult egy nappal korábban, mint az MTB versenyszám Rio de Janeiróban. A kettőt nehéz lett volna összeegyeztetni.

Oleg, figyelj. Képtelen leszek a piros trikóért versenyezni a Vueltán. Van ott tíz hegycsúcson lévő finis, az első közülük a harmadik szakaszon. Ráadásul az első szakasz egy csapat időfutam, szóval lényegében esélyem sincs a pontverseny vezetőnek járó piros trikóra. Összességében talán négy szakaszon vagyok komolyan esélyes. Hány UCI pont is jár egy Vuelta szakaszgyőzelemért? Megmondom: hat. Ha UCI pontokra vadászunk, érdemesebb lenne megint Kanadába menni, ahol két rendes World Tour-versenyt rendeznek, és egy zsáknyi ponttal jöhetünk haza. Plusz sokkal jobban felkészülhetünk Dohára.

A Vuelta csak kimerítene egy hónappal a világbajnokság előtt, Oleg átgondolta a javaslatomat. Tudtam, hogy kell majd egy kicsit egyezkedni, általában ez szokott történni. Nem tudunk csak úgy elfogadni egy javaslatot, alkudoznunk kell. És ezért kellett Olegnek megtennie a saját ajánlatát: -Rendben, Peter -kezdte. -Elmehetsz az olimpia országúti versenyére a Vuelta helyett.

-De annak nincs értelme. Esélyem sincs, túl dombos. Ennyi erővel a Vueltára is mehetnék. Oleg tovább gondolkodott.

- Rendben, akkor ez az ajánlatom: menj el az olimpiai MTB-versenyre. Kihagyhatod a Vueltát, de két Tour de France szakaszgyőzelmet akarok, szintén két győzelmet a kanadai versenyekről, plusz megcsinálod a GP Plouay-t meg az Eneco Tourt.

Az Eneco Tour tökéletes felkészülés Dohára, egy hét igényes versenyzés Belgiumban és Hollandiában szeptember végén. De a Plouay? Istenem, utálom azt a versenyt. Bretagne-ban rendezik, szeptemberben. Eddig bármikor mentem, olyan volt az időjárás, mint Glasgow-ban novemberben. Teker az ember fel-alá egy ronda körön egész nap a szélben és az esőben, aztán veszít.

-Ez az utolsó ajánlatom, Peter.

-Akkor elfogadom. Kezet ráztunk.

Volt még egy adum Oleggel szemben, de egyelőre nem akartam kijátszani. Megpróbálom először teljesíteni az alku első felét, és aztán meglátom, mi a helyzet, mielőtt akadékoskodom.

